

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mráky ve věci žalobce: **A. D.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Janou Lammelovou, Horní náměstí 365/7, Olomouc, proti žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**, Křížkovského 511/8, Olomouc, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2020, čj. UPOL-170079/9410-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 4. 2021, čj. 65 A 115/2020-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (nyní vystupuje jako *stěžovatel*) studoval bakalářský studijní program *Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií* na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Protože nesložil zkoušku z opakovaně zapsaného předmětu *Úvod do mediálních studií*, nesplnil požadavky pro další pokračování ve studiu podle studijního programu pro akademický rok 2019/2020.

[2] Děkan Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci proto ukončil v září 2020 stěžovatelovo studium. Stěžovatel se proti tomuto rozhodnutí odvolal, rektor Univerzity Palackého v Olomouci však odvolání zamítl.

[3] Stěžovatel se proti tomuto rozhodnutí bránil u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, ani s žalobou ale neuspěl. Univerzita postupovala správně, pokud zahájila řízení o ukončení studia výzvou, aby se stěžovatel vyjádřil k podkladům

rozhodnutí. Tuto výzvu přitom stačilo zveřejnit v univerzitním informačním systému, nebylo nutné ji zasílat poštou – navzdory tomu, že v akademickém roce 2018/2019 zaslala stěžovateli podobnou výzvu právě poštou. Nelze totiž hovořit o ustálené praxi, která by stěžovateli založila legitimní očekávání. V době elektronizace a pandemie nemoci covid-19 není ostatně překvapivé, že univerzita zvolila elektronickou formu doručování.

[4] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Trvá na tom, že řízení o ukončení studia nebylo řádně zahájeno. Výzva k vyjádření totiž není oznámením o zahájení správního řízení. Výzvu navíc nelze doručit elektronicky, to je možné jedinečně poštou (a právě takové doručení stěžovatel legitimně očekával). Dříve totiž od fakulty dostával poštou všechny podstatné dokumenty (i výzvu k vyjádření v akademickém roce 2018/2019). Tím vznikla ustálená praxe. Krajský soud tak věc neposoudil správně. Stěžovatel potom připouští, že se tato praxe může změnit kvůli elektronizaci či pandemii. Považuje ale za vhodné, aby univerzita studenty upozorňovala, že mají v informačním systému nové dokumenty (například e-mailem).

[5] Žalovaná Univerzita Palackého v Olomouci souhlasí se závěry krajského soudu, neboť je považuje za přesvědčivé a srozumitelné.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Pokud student nesplní požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, jeho studium se ukončí [§ 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách]. Při ukončení studia z tohoto důvodu rozhoduje vysoká škola o právech a povinnostech studenta [§ 68 odst. 1 písm. g) téhož zákona].

[8] Prvním úkonem, který vysoká škola učiní v řízení o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, je výzva k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Výzvu lze učinit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy (§ 68 odst. 3 věta druhá zákona o vysokých školách).

[9] Za den doručení a oznámení rozhodnutí se považuje první den následující po zpřístupnění rozhodnutí studentovi v elektronickém informačním systému (§ 69a odst. 3 zákona o vysokých školách).

[10] NSS souhlasí se závěry krajského soudu.

[11] Univerzita vyzvala stěžovatele, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí o ukončení stěžovatelova studia. Výzvu zveřejnila dne 20. 8. 2020 ve svém informačním systému, a tím řádně zahájila řízení o ukončení studia. Výzva je totiž prvním úkonem univerzity v řízení – tedy úkonem, kterým univerzita řízení zahájí. Univerzita proto nemusela zvlášť oznamovat zahájení řízení.

[12] Univerzita navíc výzvu řádně doručila stěžovateli. Výzvu není nezbytně nutné doručovat poštou, jak tvrdí stěžovatel: zákon vysoké škole umožňuje učinit ji i prostřednictvím elektronického informačního systému. Pokud tedy univerzita zveřejnila

pokračování

výzvu ve svém informačním systému, postupovala podle zákona. Dnem doručení pak byl den následující po dni, kdy byla výzva zpřístupněna stěžovateli v informačním systému (analogicky podle § 69a odst. 3 zákona o vysokých školách). Univerzita výzvu zveřejnila dne 20. 8. 2020, a tak ji řádně doručila stěžovateli dne 21. 8. 2020. Tím zahájila řízení o ukončení stěžovatelova studia.

[13] Na tento závěr nemá vliv ani stěžovatelovo tvrzení, podle něž se na univerzitě ustálila praxe doručovat poštou. Správní praxí, která by mohla založit legitimní očekávání účastníků, je jen dlouhodobá, jednotná a ustálená činnost orgánů veřejné správy (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Taková praxe ale ze stěžovatelových tvrzení neplyne. Obecné tvrzení, že stěžovatel obdržel poštou všechny dokumenty podstatné pro studium, zaznělo poprvé až v kasační stížnosti. Jde tedy o novou skutečnost, kterou stěžovatel neuplatnil v žalobě, i když ji uplatnit mohl, a k té NSS nepřihlíží (§ 109 odst. 5 s. ř. s.). Tvrzením, že výzvu k vyjádření v akademickém roce 2018/2019 obdržel poštou, pak stěžovatel nepopisuje dlouhodobou, jednotnou a ustálenou činnost univerzity, ale jeden konkrétní případ. Ten však nemůže založit správní praxi, a tedy ani stěžovatelovo legitimní očekávání.

[14] Soud nakonec lidsky chápe stěžovatelův návrh, aby univerzita upozorňovala své studenty e-mailem na to, že v informačním systému zveřejnila nové dokumenty (jako například výzvu k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí o ukončení studia). Zákon ovšem takovou povinnost neukládá (a proto ji nelze ani soudně vymáhat). Je jen na univerzitě, jak si nastaví vnitřní fungování informačního systému a zda bude taková upozornění zasílat.

[15] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; univerzitě nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu